

[Holger K. Nielsen]

synligt, at denne sag ikke har været behandlet på ministerplan. Vi har boret meget i, hvorvidt ansvarlige ministre – jeg taler ikke om én minister, jeg taler om ministre – var orienteret om denne sag allerede i marts måned. Hvis det var et led i regeringens bevidste forhandlingsstrategi i en så vital sag som den danske sommerhuslovgivning, så forekommer det mig – lad mig sige det pænt – helt usandsynligt, at der ikke var ministre, der var orienteret om det.

Derfor vil jeg spørge økonomiministeren i dag, om han kan svare på, om nogen ministre var orienteret om den sag. Jeg tror, jeg kender hans svar, for vi har spurgt ham om det i Markedsudvalget. Han ville ikke svare på det.

Og det er dér, vi har problemet: at vi ikke har kunnet få svar på, om ansvarlige ministre i marts måned var vidende om sommerhusproblematikken, bl.a. fordi de pågældende ministre har skiftet ressortområde. Det er det, vi godt vil have belyst nærmere.

Det er ikke, fordi vi er hadske eller sådan noget. Det har ikke noget med det at gøre. Det har noget at gøre med, at vi mener, at denne sag er ganske og aldeles principiel. Det har noget at gøre med, at i og med vi har besluttet, at folketingsdebatterne skal spille en større rolle i den samlede beslutningsprocedure, så er det en helt afgørende forudsætning for, at dette kan fungere, at vi får pålidelige og fuldstændige oplysninger fra regeringen.

Som det også fremgår af bemærkningerne, var der omkring kapitalliberaliseringsdirektivet en lidt uklar situation, hvor Det Radikale Venstre på det tidspunkt støttede det i princippet, men måske godt kunne få problemer med sit bagland. Og så er det, vores spørgsmål er: Var en af grundene til, at man ikke orienterede Folketinget, at man var bange for, at det kunne give problemer i forhold til Det Radikale Venstre, som på det tidspunkt var tungen på vægtskålen for kapitalliberaliseringsdirektivet?

Det andet punkt, som vi også godt vil have belyst, og som jeg synes spiller en rolle, er partiet Venstres mening om sagen. Sådan som vi er blevet orienteret, har regeringen været enig om, at man skulle tage til Bruxelles umiddelbart efter regeringsskiftet. Javel, men vi er også blevet orienteret om, at medlemmer af partiet Venstre har gået og sagt her i sommerferien, at de mener, at sommerhuslovgivningen skal ændres.

For os er det også afgørende at få afklaret, om det spillede ind for den tidligere regering, at denne her sag skulle lempes igennem, uden at nogen opdagede det, så der måske først ville komme en sag om nogle år.

Vi synes stadig væk, der er så mange uafklarede punkter i denne sag, at vi mener, der helt afgjort er grundlag for en nærmere undersøgelse af den.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne først sige tak til hr. Flemming Hansen, hr. Niels Anker Kofoed, fru Annette Just, hr. Larsen-Ledet og fru Bente Juncker for deres tilslutning til den linje, som jeg har lagt fra regeringens side i afvisningen af beslutningsforslaget.

Hr. Ivar Nørgaard gør meget rigtigt gældende, at når nu beslutningsforslaget er fremsat og kommer til behandling, så vil det være naturligt at behandle det i Markedsudvalget. Herunder er jeg selvfølgelig helt klar til at besvare alle spørgsmål. Er der spørgsmål, som man finder det nødvendigt yderligere at få uddybet, står jeg selvsagt til rådighed, og jeg er sikker på, at det gør andre medlemmer af regeringen også. Vi ønsker ikke på nogen måde, at der i denne sag skal være noget skjult.

Hr. Ivar Nørgaard brugte udtrykket, at det kunne tyde på, at regeringen var nervøs, når den ikke ville have vedtaget dette beslutningsforslag. Nej, der er ikke tale om nervøsitet, men der er tale om, at vi ikke kan se noget fornuftigt formål med det.

Hvis vi i masser af sager skal til på et grundlag som dette at iværksætte dommerundersøgelser, så bliver omfanget af dommerundersøgelser meget betydeligt. Dommerundersøgelser bør være en sjælden foreteelse. Det er et af de store våben, vi har i arsenalet for at undersøge, når noget går rigtig galt, men ikke for at undersøge, hvorvidt man har skønnet, at en sag er kommet til Markedsudvalget 14 dage eller et par uger for tidligt eller for sent. Den slags skøn er ikke egnet til en dommerundersøgelse, og det er baggrunden for regeringens afvisning af forslaget.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at det kan da diskuteres, om sagen burde have været præsenteret for Markedsudvalget. Det vil gøre sig gældende i mangfoldige sager – det må man sige – og det vil altid